

توسعه یک حلگر لزج تمام-سرعت بر پایه الگوریتم رو به باد "رو" در ساختار بی‌سازمان

مصطفی گوهرشادی^۱، مسعود میرزایی^{۲*}

۱- دانشجوی دکتری، مهندسی هوافضا، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی، تهران

۲- استاد، مهندسی هوافضا، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی، تهران

* تهران، صندوق پستی 1969764499، mirzaei@kntu.ac.ir

چکیده

در این مقاله یک حلگر لزج در دامنه کلی جریانات کم سرعت و پرسرعت بر پایه الگوریتم رو به باد "رو" در ساختار شبکه بی‌سازمان توسعه داده شده است. در روش ارایه شده، سختی معادلات حاکم در شکل تراکم‌پذیر در سرعت‌های پایین با استفاده از فرم پیش‌شرط کاهش می‌یابد. در محاسبه لزجت مصنوعی روشن رو به باد "رو" نیاز به عملیات ضرب‌های ماتریسی است که این کار هزینه محاسبات را بالا می‌برد. فرینک این عملیات پژوهیزینه را در حالت بدون پیش‌شرط به محاسبه مؤلفه‌های شاره‌ها مرتب با مقادیر ویژه تقلیل داد. در این تحقیق در حالت پیش‌شرط، عملیات مشابهی بر روی عبارات لزجت مصنوعی بجای شکل ضرب‌های ماتریسی انجام و معادلات جدید ارایه شد. در ضمن معادلات در یک شکل عمومی ارایه شده که قابلیت سونیج به هر کام از حالات با پیش‌شرط یا بدون پیش‌شرط را دارد. این گونه ارایه عمومی معادلات عالی‌وابر کاربردهایی که در روش بهینه‌سازی الحاقی دارد، امکان سریع تبدیل کدهای تراکم‌پذیر بدون پیش‌شرط را به حالت با پیش‌شرط فراهم می‌نماید. در بخش نتایج، حلگر برای ایرفویل‌های آزمونه تک المانی و چند المانی در حالت کم‌سرعت و سرعت بالا با نتایج تجربی مقایسه شده است. نتایج نشان می‌دهد همگرایی باقیمانده‌ها که در حلگر تراکم‌پذیر در سرعت‌های پایین سیار طولانی بوده است در حالت پیش‌شرط بهشت بهبود می‌یابد.

اطلاعات مقاله

مقاله پژوهشی کامل
دريافت: 06 آسفند 1396
پذيرش: 01 اردیبهشت 1397
ارائه در سایته: 10 خرداد 1397
کلید واژگان:

تراکم پذیر

روش رو

فرم پیش‌شرط

شبکه بی‌سازمان

A viscous all-speed solver development based on Roe upwind scheme in unstructured database

Mostafa Goharshadi, Masoud Mirzaei*

Aerospace Engineering Faculty, Khajeh Nasir Toosi University of Technology, Tehran, Iran
*P.O.B. 1969764499 Tehran, Iran, mirzaei@kntu.ac.ir

ARTICLE INFORMATION

Original Research Paper
Received 25 February 2018
Accepted 21 April 2018
Available Online 31 May 2018

Keywords:
Compressible
Preconditioning
Roe scheme
Unstructured grid

ABSTRACT

In this paper, a viscous all-speed flow solver has been developed based on Roe upwind scheme in unstructured database. In the presented method, stiffness of the compressible governing equations in low-speed region reduces using the preconditioning form. In calculating the artificial viscosity of a Roe upwind scheme, multiple matrices multiplication is needed. Frink reduced these costly operations by simplification of the matrices multiplication to some flux components which are related to distinct eigenvalues. In this research similar to Frink work, the equations of artificial viscosity in preconditioning Roe upwind scheme obtained and presented in the flux components form. This is a generalized form that can be easily switched to the preconditioned or non-preconditioned form. This is useful in converting any original Roe upwind scheme to the preconditioning form and also has application in adjoint optimization method. Results of the computer code were compared with experimental data of single and two-element airfoils in both preconditioning and non-preconditioning form. The results show that the non-preconditioning compressible solver hardly converged in low-speed regions while the preconditioned form converged more rapidly.

است، در نواحی با گرادیان فشاری بالا، جریانات سرعت‌بالا (تراکم‌پذیر) وجود دارند و حل جریان با یک حلگر صرفاً تراکم‌نپذیر یا صرفاً تراکم‌پذیر با خطای مواجه خواهد شد. همین مسئله در توربین‌های بادی بزرگ و تیغه‌های بالگرد قابل مشاهده است. برای حل این گونه مسائل ترکیبی دو راه کار وجود دارد. راه اول استفاده از حلگرهای تراکم‌نپذیر بر پایه فشار^۱ است که با استفاده از تراکم‌پذیری مصنوعی^۲ امکان حل نواحی تراکم‌پذیر را فراهم می‌کنند [۱]. راه دوم که در

- مقدمه

در بسیاری از مسائل مهندسی مرتبط با دینامیک سیالات محاسباتی، سرعت جریان یا در سرعت‌های بالا و تراکم‌پذیر قرار دارد و یا در سرعت‌های کم و تراکم‌نپذیر و به این خاطر در سالیان گذشته، حلگرهای تراکم‌پذیر و تراکم‌نپذیر بهطور جداگانه توسعه داده شده‌اند. با این وجود دسته قابل توجهی از مسائل وجود دارند که در آن‌ها جریان سیال بهصورت ترکیبی از سرعت‌های کم و سرعت‌های بالا بهصورت همزمان است. به عنوان مثال، در ایرفویل‌های چندالمانی باوجود این که جریان غالب میدان در سرعت‌های کم

¹ Pressure based solver

² Artificial compressibility

$$w = \begin{bmatrix} \rho \\ \rho u \\ \rho v \\ \rho E \end{bmatrix} \quad f_x^{\text{inv}} = \begin{bmatrix} \rho u \\ \rho u^2 + p \\ \rho uv \\ \rho uH \end{bmatrix} \quad f_y^{\text{inv}} = \begin{bmatrix} \rho v \\ \rho uv \\ \rho v^2 + p \\ \rho vH \end{bmatrix}$$

$$f_x^{\text{vis}} = \frac{1}{\text{Re}_{\infty}} \begin{bmatrix} \tau_{xx} \\ \tau_{yx} \\ u \tau_{xx} + v \tau_{yx} + \frac{\mu}{\text{Pr}(\gamma - 1) M_{\infty}^2} \frac{\partial T}{\partial x} \\ 0 \end{bmatrix}$$

$$f_y^{\text{vis}} = \frac{1}{\text{Re}_{\infty}} \begin{bmatrix} \tau_{yx} \\ \tau_{yy} \\ u \tau_{yx} + v \tau_{yy} + \frac{\mu}{\text{Pr}(\gamma - 1) M_{\infty}^2} \frac{\partial T}{\partial y} \\ 0 \end{bmatrix} \quad (3)$$

در تمامی روابط بالا متغیرها به صورت زیر بی بعد شده‌اند.

$$x \equiv \frac{x}{L}, y \equiv \frac{y}{L}, \rho \equiv \frac{\rho}{\rho_{\infty}}, u \equiv \frac{u}{V_{\infty}}, v \equiv \frac{v}{V_{\infty}}, p \equiv \frac{p}{\rho_{\infty} V_{\infty}^2}$$

$$T \equiv \frac{T}{T_{\infty}}, a \equiv \frac{a}{V_{\infty}}, H \equiv \frac{H}{V_{\infty}^2}, E \equiv \frac{E}{V_{\infty}^2}, \mu \equiv \frac{\mu}{\mu_{\infty}}, t \equiv \frac{t V_{\infty}}{L}$$

همچنین در رابطه (3)، عدد رینولدز و پرانتل به صورت زیر تعریف می‌شوند:

$$\text{Re}_{\infty} = \frac{\rho_{\infty} V_{\infty} L}{\mu_{\infty}}, \quad \text{Pr} = \frac{C_p \mu}{\kappa}$$

که در این تعاریف L طول مرجع است که در اینجا وتر ایرفویل در نظر گرفته می‌شود. معادله گاز کامل در شکل بدون بعد و رابطه آنتالپی کل به ترتیب به صورت زیر هستند.

$$p = \frac{1}{\gamma M^2} \rho T \quad (4)$$

$$H = E + \frac{p}{\rho} \quad (5)$$

روش رو به باد "رو" در معادله (2)، شارهای لبه m ام حجم کنترل را با استفاده از عبارات راست و چپ لبه به صورت زیر محاسبه می‌کند [7]:

$$\overline{f^{\text{inv}}} \cdot \vec{n}_m = \frac{1}{2} [F_m(w_R) + F_m(w_L) + D_m] \quad (6)$$

در این رابطه،

$$F = \overline{f^{\text{inv}}} \cdot \vec{n} = \begin{cases} \rho u V_c + p n_x \\ \rho v V_c + p n_y \\ \rho H V_c \end{cases} \quad (7)$$

که V_c سرعت عمود بر وجه^۵ به صورت زیر تعریف می‌شود.

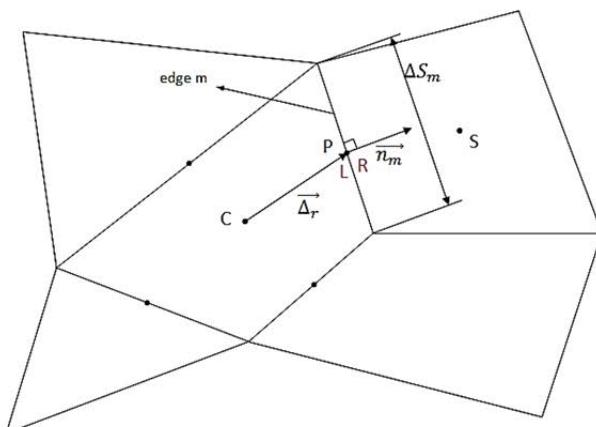

Fig. 1 Definitions in unstructured finite volume

شکل 1 شماتیک عمومی سلول‌ها در روش حجم محدود شبکه بی‌سازمان

⁵ Contravariant velocity

این مقاله برای حالت لرج استفاده شده است، استفاده از حلگرهای تراکم‌پذیر است که با ضرب یک ماتریس پیش‌شرط^۱ در معادلات حاکم، سختی موجود در نواحی کم‌سرعت را کاهش می‌دهند و با تعریف جدیدی برای مقادیر ویژه، همگرایی را تسهیل می‌نمایند [3,2].

در حلگرهای تراکم‌پذیر عبارت لزجت مصنوعی، نوسانات موجی از جمله نوسانات ناشی از موج شوک را میرا می‌کند. مقدار لزجت مصنوعی حاصل‌ضرب ماتریس‌های بردارها و مقادیر ویژه به صورت $M |\Lambda_{\Gamma}| M^{-1} \Delta w_p$ است که جزییات آن در بخش بعدی مقاله آمده است. فرینک این عملیات ماتریسی پیهزینه را با ساده‌سازی و ارایه آن‌ها به صورت مؤلفه‌های شار، $|\Delta F_i|$ ، کاهش داد که اندازی‌ها مرتبط با هر مقدار ویژه می‌باشند [4]. ولکن^۲ و کارپنکو^۳ همین ساده‌سازی را برای فرم پیش‌شرط در چهت شار یک بعدی ارایه دادند [5]. در این مقاله معادلات شکل پیش‌شرط روش رو به باد "رو" در حالت شار دوبعدی اقتباس شده و به صورت مؤلفه‌های شار ارایه می‌شود. همچنین معادلات لزجت مصنوعی در این تحقیق، در یک فرم عمومی که قابلیت سوئیچ به هر دو حالت با پیش‌شرط و یا بدون پیش‌شرط را دارد، اقتباس شده و ارایه می‌شود. این فرم ارایه دو مزیت دارد. مزیت اول آن در قابلیت تبدیل سریع کدهای اوریجینال روش رو به باد "رو"^۴ به فرم پیش‌شرط است و مزیت دیگر آن در بهینه‌سازی روش الحاقی گسته می‌باشد. در روش گسته، در زمان محاسبه $\partial R / \partial W$ ، در حالت پیش‌شرط، حلگر بهینه‌ساز ناپایدار می‌شود. آسوتی و همکارانش از $\partial R / \partial W$ در حالت بدون پیش‌شرط استفاده کردند که به نتایج پایدار و مناسبی رسیدند [6]. به عبارت دیگر در روش بهینه‌سازی الحاقی گسته، در حالت پیش‌شرط که هم به حلگر جریان و هم حلگر الحاقی نیاز است، حلگر جریان به صورت با پیش‌شرط فراخوانده می‌شود ولی حلگر الحاقی بدون پیش‌شرط است. بنابراین در محاسبه $\partial R / \partial W$ در حلگر الحاقی، با قیماندهای بدون پیش‌شرط باقیستی حساب شوند و این می‌طلبید که کد قابلیت سوئیچ به هر دو حالت با پیش‌شرط و بدون آن را داشته باشد تا حجم برنامه‌نویسی کاهش یابد.

در این مقاله در ابتدا معادلات ناویر-استوکس در حالت دوبعدی ارایه شده و روش گسته‌سازی حجم محدود در ساختار بی‌سازمان به شکل الگوریتم رو به باد "رو" در حالت با پیش‌شرط و بدون آن پایدارسازی می‌شود. در بخش نتایج، مقایسه با نتایج تجربی برای ایرفویل‌های تک المانی و چند المانی در دو حالت با پیش‌شرط و بدون آن صورت می‌گیرد.

2- معادلات حاکم، گسته‌سازی و مدل آشفتگی

معادلات ناویر-استوکس تراکم‌پذیر در شکل اینکه به صورت زیر هستند:

$$\frac{\partial w}{\partial t} + \frac{\partial f_x^{\text{inv}}}{\partial x} + \frac{\partial f_y^{\text{inv}}}{\partial y} = \frac{\partial f_x^{\text{vis}}}{\partial x} + \frac{\partial f_y^{\text{vis}}}{\partial y} \quad (1)$$

فرم گسته حجم محدود این معادلات به شکل برداری به صورت زیر قابل ارایه است:

$$\frac{dw}{dt} = -\frac{1}{\Omega_c} \left[\sum_{m=1}^{N_F} (\overline{f^{\text{inv}}} - \overline{f^{\text{vis}}})_m \cdot \vec{n}_m \Delta S_m \right] \quad (2)$$

در این رابطه مطابق "شکل 1"، \vec{n}_m بردار واحد عمود بر لبه m ام از سلول C و طول آن و ΔS_m ضرب داخلی برداری است. سایر متغیرها در معادلات (1) و (2) به صورت زیر تعریف می‌شوند.

¹ Preconditioning matrix

² Volkov

³ Karpenko

⁴ Discrete adjoint method

$$\begin{aligned} C_{w_1} &= \frac{C_{b_1}}{\kappa^2} + \frac{1 + C_{b_2}}{\sigma}, C_{w_2} = 0.3, \\ C_{b_1} &= 0.1355, C_{b_2} = 0.622, \kappa = 0.41, \\ C_{v_1} &= 7.1, C_{v_2} = 0.7, C_{v_3} = 0.9, C_{w_2} = 0.3, C_{w_3} = 2 \\ &\text{همچنین لرجت گردابه آشفته، از رابطه زیر به دست می‌آید.} \\ v_t &= \tilde{v} f_v \end{aligned}$$

3- استخراج معادلات در حالت پیش‌شرط

معادلات ناوبر-استوکس در حالت تراکم‌پذیر در فرم ابیالی حجم محدود گسته را با استفاده از معادلات (2) و (6) به صورت زیر مجدداً می‌توان نوشت:

$$\Omega_c \frac{dw}{dt} + \left[\sum_{m=1}^{N_F} \frac{1}{2} [F_m(w_R) + F_m(w_L) + D_m] \Delta S_m - \sum_{m=1}^{N_F} \vec{f}_{\text{vis}}^m \cdot \vec{n}_m \Delta S_m \right] = 0 \quad (13)$$

در شکل متغیرهای اصلی²، این معادلات را به صورت زیر می‌توان نوشت:

$$\begin{aligned} \Omega_c P \frac{dw_p}{dt} + \left[\sum_{m=1}^{N_F} \frac{1}{2} \{F_m(w_{p_R}) + F_m(w_{p_L}) + D_m\} + \Delta S_m - \sum_{m=1}^{N_F} \vec{f}_{\text{vis}}^m \cdot \vec{n}_m \Delta S_m \right] = 0 \end{aligned} \quad (14)$$

با انتخاب $w_p = [p, u, v, T]$ ، ماتریس P به صورت زیر خواهد شد:

$$P = \frac{\partial w}{\partial w_p} = \begin{bmatrix} \gamma/a^2 & 0 & 0 & -\rho/T \\ \gamma/a^2 u & \rho & 0 & -\rho/T u \\ \gamma/a^2 v & 0 & \rho & -\rho/T v \\ \gamma/a^2 H - 1 & \rho u & \rho v & -\rho/T \frac{q^2}{2} \end{bmatrix} \quad (15)$$

هنگامی که $0 \rightarrow M$ ، همگرایی با قیماندهای شکل تراکم‌پذیر حلگر لرج بهشدت کاهش می‌یابد و وقت نتایج هم تا حدودی کاهش می‌یابد. برای اصلاح این مشکل، ماتریس P با یک ماتریس مناسب Γ جایگزین می‌شود به طوری که سیستم پیش‌شرط در اعداد ماخ بالا به سیستم اولیه تبدیل می‌شود:

$$\begin{aligned} \Omega_c \Gamma \frac{dw_p}{dt} + \left[\sum_{m=1}^{N_F} \frac{1}{2} \{F_m(w_{p_R}) + F_m(w_{p_L}) + D_m\} + \Delta S_m - \sum_{m=1}^{N_F} \vec{f}_{\text{vis}}^m \cdot \vec{n}_m \Delta S_m \right] = 0 \end{aligned} \quad (16)$$

ویس و اسمیت³ یک ماتریس پیش‌شرط پیشنهاد کرده‌اند که برای حالت عمومی یک سیال مناسب است. شکل گاز کامل این ماتریس به صورت زیر است: [9]

$$\Gamma = \begin{bmatrix} \theta & 0 & 0 & -\rho/T \\ \theta u & \rho & 0 & -\rho/T u \\ \theta v & 0 & \rho & -\rho/T v \\ \theta H - 1 & \rho u & \rho v & -\rho/T \frac{q^2}{2} \end{bmatrix} \quad (17)$$

که در این رابطه،

$$\theta = \frac{1 + (\gamma - 1)M_r^2}{M_r^2 a^2} \quad (18)$$

$$M_r^2 = \max[\min(M^2, 1), K M_\infty^2], K \approx 1$$

همان‌گونه که در معادله (18) مشاهده می‌شود، هنگامی که $1 \rightarrow M$ ، θ مساوی γ/a^2 می‌شود و ماتریس پیش‌شرط Γ مساوی ماتریس P می‌شود.

در معادله (16)، عبارت لرجت مصنوعی در حالت پیش‌شرط را به صورت زیر می‌توان نوشت:

$$V_c = un_x + vn_y \quad (8)$$

در رابطه (6) D_m عبارت لرجت مصنوعی است که نوسانات ناپایدار کننده از جمله نوسانات موج شوک را میرا می‌کند و برابر است با:

$$D_m = -|A_{\text{Roel}}|_m (w_{R,m} - w_{L,m}) \quad (9)$$

در روش حجم محدود بی‌سازمان، مطابق "شکل 1"، عبارات راست و چپ به ترتیب مرتبط با سلول c و همسایه آن در لبه m است. $|A_{\text{Roel}}|_m$ که اصطلاحاً ماتریس رو نامیده می‌شود از ماتریس ژاکوبیان شار $A = \partial F / \partial w$ به دست می‌آید و متغیرهای جریان در آن با متغیرهایی که اصطلاحاً متغیرهای متوسط‌گیری شده رو نامیده می‌شوند، جایگزین می‌شوند [7]. روش محاسبه ماتریس $|A_{\text{Roel}}|_m$ در بخش بعدی می‌آید.

برای مدل‌سازی جریانات آشفته، در این تحقیق از مدل آشفتگی اسپلارت-آلماراس بهبود یافته¹ استفاده شده است که در پهنه وسیعی از مسایل مهندسی کاربرد دارد [8]. در اینجا معادلات این مدل به صورت بدون بعد و در فرم ابیالی گسسته شده حجم محدود ارایه می‌گردد:

$$\frac{d\rho\tilde{v}}{dt} = -\frac{1}{\Omega_c} \left[\sum_{m=1}^{N_F} (\vec{f}_{\text{inv}}^T - \vec{f}_{\text{vis}}^T)_m \cdot \vec{n}_m \Delta S_m \right] + Q_T \quad (10)$$

که در این روابط:

$$\begin{aligned} f_x^{\text{inv}} &= \rho\tilde{v}u, & f_y^{\text{inv}} &= \rho\tilde{v}v \\ f_x^{\text{vis}} &= \frac{\rho(v_L + \tilde{v})}{\sigma Re_\infty} \frac{\partial \tilde{v}}{\partial x}, & f_y^{\text{vis}} &= \frac{\rho(v_L + \tilde{v})}{\sigma Re_\infty} \frac{\partial \tilde{v}}{\partial y} \end{aligned}$$

عبارت منع زیر تعریف می‌شود:

$$\begin{aligned} Q_T &= C_{b_1} \rho \tilde{v} \bar{S} - \frac{C_{w_1}}{Re_\infty} \rho \left(\frac{\tilde{v}}{d} \right)^2 f_w + \frac{C_{b_2}}{\sigma Re_\infty} \rho \\ &+ \left(\left(\frac{\partial \tilde{v}}{\partial x} \right)^2 + \left(\frac{\partial \tilde{v}}{\partial y} \right)^2 \right) - \frac{(v_L + \tilde{v})}{\sigma Re_\infty} \left(\frac{\partial \rho}{\partial x} \frac{\partial \tilde{v}}{\partial x} + \frac{\partial \rho}{\partial y} \frac{\partial \tilde{v}}{\partial y} \right) + T \end{aligned} \quad (11)$$

در این معادله T عبارت گزار از آرام به آشفته است. چنانچه جریان کاملاً آشفته در نظر گرفته شود و یا در نقطه گزار، میدان جریان به نواحی آرام و آشفته مطابق "شکل 2" تقسیم شود، می‌توان از این عبارت صرف نظر نمود. در حالت دوم، نقطه گزار می‌تواند با حل معادلات لایه‌مرزی و یک میار گزار به دست آید. چنانچه مسئله مقایسه با نتایج تجربی باشد که در آن نقطه گزار در زمان آزمون تجربی از قبل مشخص شده، همان نقطه به عنوان نقطه تقسیم میدان جریان انتخاب می‌شود.

در معادله (11)، \tilde{S} و رتیسیته بهبود یافته است که به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$\begin{cases} \tilde{S} + \bar{S} & : \bar{S} \geq -C_{v_2} \mathbb{S} \\ \tilde{S} + \frac{\mathbb{S}(C_{v_2}^2 S + C_{v_3} \bar{S})}{(C_{v_3} - 2C_{v_2}) \mathbb{S} - \bar{S}} & : \bar{S} < -C_{v_2} \mathbb{S} \end{cases} \quad (12)$$

که در آن،

$$\bar{S} = \frac{\tilde{v}}{Re_\infty \kappa^2 d^2} f_{v_2}, \quad \mathbb{S} = \left| \frac{\partial u}{\partial y} - \frac{\partial v}{\partial x} \right|$$

پارامتر d فاصله بی‌بعد تا نزدیک‌ترین دیواره است. همچنین:

$$f_w = g \left[\frac{1 + C_{v_3}^6}{g^6 + C_{v_3}^6} \right]^{\frac{1}{6}}, \quad g = r + C_{v_2}(r^6 - r),$$

$$r = \min \left(\frac{\tilde{v}}{Re_\infty \bar{S} \kappa^2 d^2}, 10 \right),$$

$$f_{v_2} = 1 - \frac{\chi}{1 + \chi f_{v_1}}, \quad f_{v_1} = \frac{\chi^3}{\chi^3 + C_{v_1}^{-3}}, \quad \chi = \frac{\tilde{v}}{v_L}$$

در روابط بالا ثوابت و ضرایب به صورت زیر تعریف می‌شوند:

¹ Modified Spalart-Allmaras model

² Primitive variables

³ Weiss and Smith

$$\Gamma = \begin{bmatrix} \varphi_1 & 0 & 0 & -\rho/T \\ \varphi_1 u & \rho & 0 & -\rho/T u \\ \varphi_1 v & 0 & \rho & -\rho/T v \\ \varphi_1 H - 1 & \rho u & \rho v & -\rho/T \frac{q^2}{2} \end{bmatrix} \quad (26)$$

که در آن:

$$\varphi_1 = \begin{cases} \gamma/a^2, & \text{با پیش شرط} \\ \theta, & \text{بدون پیش شرط} \end{cases} \quad (27)$$

با قرار دادن روابط (20) و (26) در (25):

$$\begin{vmatrix} \frac{\gamma}{a^2} V_c - \lambda \varphi_1 & \rho n_x & \rho n_y & \\ \frac{\gamma}{a^2} V_c u + n_x - \lambda u \varphi_1 & \rho(u n_x + V_c) - \lambda \rho & \rho u n_y & \\ \frac{\gamma}{a^2} V_c v + n_y - \lambda v \varphi_1 & \rho v n_x & \rho(v n_y + V_c) - \lambda \rho & \\ \frac{\gamma}{a^2} V_c H - \lambda H \varphi_1 + \lambda & \rho(H n_x + u V_c) - \lambda \rho u & \rho(H n_y + v V_c) - \lambda \rho v & \\ & \frac{\rho}{T} (\lambda - V_c) & & \\ & \frac{\rho}{T} u(\lambda - V_c) & & \\ & \frac{\rho}{T} v(\lambda - V_c) & & \\ & \frac{\rho}{T} \frac{q^2}{2} (\lambda - V_c) & & \end{vmatrix} = 0$$

ستون چهارم به $\lambda - V_c = 0$ منجر می‌شود. بنابراین:

$$\lambda_1 = V_c \quad (28)$$

با مرتب‌سازی مجدد:

$$\begin{vmatrix} \frac{\gamma}{a^2} V_c - \lambda \varphi_1 & n_x & n_y & 1 \\ \frac{\gamma}{a^2} V_c u + n_x - \lambda u \varphi_1 & u n_x + V_c - \lambda & u n_y & u \\ \frac{\gamma}{a^2} V_c v + n_y - \lambda v \varphi_1 & v n_x & v n_y + V_c - \lambda & v \\ \frac{\gamma}{a^2} V_c H - \lambda H \varphi_1 + \lambda & H n_x + u V_c - \lambda u & H n_y + v V_c - \lambda v & \frac{q^2}{2} \end{vmatrix} = 0$$

با کسر سطرهای 2، 3 و 4 از سطر اول که در مقادیر u ، v و H به ترتیب ضرب شده است، مقدار دترمینان به صورت زیر در می‌آید:

$$\begin{vmatrix} \frac{\gamma}{a^2} V_c - \lambda \varphi_1 & n_x & n_y & 1 \\ n_x & -(\lambda - V_c) & 0 & 0 \\ n_y & 0 & -(\lambda - V_c) & 0 \\ \lambda & u(V_c - \lambda) & v(V_c - \lambda) & -\frac{a^2}{\gamma - 1} \end{vmatrix} = 0$$

با ضرب سطر 2 در n_y و جمع آن با سطر 3

$$\begin{vmatrix} \frac{\gamma}{a^2} V_c - \lambda \varphi_1 & n_x & n_y & 1 \\ n_x & -(\lambda - V_c) & 0 & 0 \\ 0 & n_y(\lambda - V_c) & -n_x(\lambda - V_c) & 0 \\ \lambda & u(V_c - \lambda) & v(V_c - \lambda) & -\frac{a^2}{\gamma - 1} \end{vmatrix} = 0$$

با مشاهده سطر 2، این سطر به $\lambda - V_c = 0$ منجر می‌شود:

$$\lambda_2 = V_c \quad (29)$$

مرتب‌سازی مجدد دترمینان باقیمانده به حل یک معادله درجه دوم

منجر می‌شود که با حل آن λ_3 و λ_4 به دست می‌آیند:

$$\lambda_{3,4} = V_c' \pm a' \quad (30)$$

که در این رابطه:

$$V_c' = \frac{\varphi + 1}{2} V_c, \quad a' = \sqrt{\left(\frac{\varphi - 1}{2}\right)^2 V_c^2 + \varphi a^2} \quad (31)$$

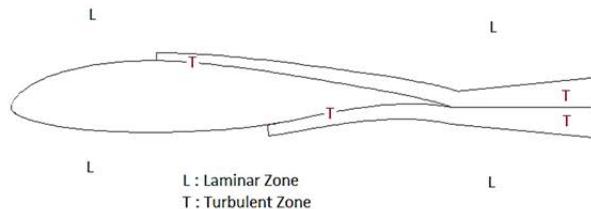

Fig. 2 Dividing flow field to laminar and turbulent zones

شکل 2 تقسیم میدان جریان به نواحی آرام و آشفته

$$\begin{aligned} A_{Roe} \Delta w &= \Gamma \Gamma^{-1} \frac{\partial F}{\partial w} \Delta w = \Gamma \left(\Gamma^{-1} \frac{\partial F}{\partial w_p} \right) \Delta w_p \\ &= \Gamma \left(\Gamma^{-1} A_p \right) \Delta w_p = \Gamma A_\Gamma \Delta w_p \end{aligned} \quad (19)$$

که در این رابطه:

$$\begin{aligned} A_p &= \frac{\partial F}{\partial w_p} = \\ &\begin{bmatrix} \frac{\gamma}{a^2} V_c & \rho n_x & \rho n_y & -\frac{\rho}{T} V_c \\ \frac{\gamma}{a^2} V_c u + n_x & \rho(u n_x + V_c) & \rho u n_y & -\frac{\rho}{T} V_c u \\ \frac{\gamma}{a^2} V_c v + n_y & \rho v n_x & \rho(v n_y + V_c) & -\frac{\rho}{T} V_c v \\ \frac{\gamma}{a^2} V_c H & \rho(H n_x + u V_c) & \rho(H n_y + v V_c) & -\frac{\rho}{T} V_c \frac{q^2}{2} \end{bmatrix} \end{aligned} \quad (20)$$

بنابراین:

$$\begin{aligned} \Omega_c \Gamma \frac{dw_p}{dt} + \sum_{m=1}^{N_F} \frac{1}{2} \{ F_m(w_{p_R}) + F_m(w_{p_L}) - \Gamma |A_\Gamma| \Delta w_p \} \\ \Delta S_m - \sum_{m=1}^{N_F} \overrightarrow{f^{vis}}_m \cdot \overrightarrow{n_m} \Delta S_m = 0 \end{aligned} \quad (21)$$

حال متغیرهای اصلی را می‌توان مجدد به شکل ایقایی تبدیل کرد:

$$\begin{aligned} \Omega_c \Gamma P^{-1} \frac{dw}{dt} + \sum_{m=1}^{N_F} \frac{1}{2} \{ F_m(w_R) + F_m(w_L) - \Gamma |A_\Gamma| \Delta w_p \} \\ \Delta S_m - \sum_{m=1}^{N_F} \overrightarrow{f^{vis}}_m \cdot \overrightarrow{n_m} \Delta S_m = 0 \end{aligned} \quad (22)$$

یا:

$$\begin{aligned} \Omega_c \frac{dw}{dt} + P \Gamma^{-1} \sum_{m=1}^{N_F} \frac{1}{2} \{ F_m(w_R) + F_m(w_L) - \Gamma |A_\Gamma| \Delta w_p \} \\ \Delta S_m - \sum_{m=1}^{N_F} \overrightarrow{f^{vis}}_m \cdot \overrightarrow{n_m} \Delta S_m = 0 \end{aligned} \quad (23)$$

در معادله (23)، $|A_\Gamma|$ ماتریس ژاکوبیان قدرمطلق¹ در سیستم پیش شرط به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$|A_\Gamma| = M_\Gamma |A_\Gamma| M_\Gamma^{-1} \quad (24)$$

ماتریس A_Γ یک ماتریس قطری است که عناصر آن، λ_i ، قدرمطلق مقادیر ویژه² ماتریس $\Gamma^{-1} A_p$ هستند. همچنین M_Γ ماتریس بردارهای ویژه³ و M_Γ^{-1} معکوس آن است. با حل معادله مشخصه مقادیر ویژه به دست می‌آیند:

$$|\Gamma^{-1} A_p - \lambda I| = |A_p - \lambda \Gamma| = 0 \quad (25)$$

قبل از آن با جایگزینی θ به φ_1 را در یک شکل عمومی با پیش شرط و یا بدون پیش شرط تعریف می‌کنیم:

¹ Diagonalised Jacobian matrix

² Eigenvalues

³ Eigenvectors

۹

بین معادلات سطر ۲ و ۳:

$$-n_y r_2 + n_x r_3 = 0$$

با انتخاب $r_1, r_2, r_3 = n_y, r_2 = n_x$ و $r_3 = n_y$ از سطر ۲ یا ۳ به دست می‌آید:

$$r_1 = -\rho[V_c - \lambda_{3,4}]$$

حال r_4 از سطر ۴ به دست می‌آید و سطر ۱ به معادله بدیهی ۰ = ۰ منجر می‌شود:

$$r_4 = -\frac{\gamma - 1}{a^2} T[V_c - \lambda_{3,4}]$$

بنابراین بردارهای r_3 و r_4 برای هر کدام از مقادیر ویژه λ_3 و λ_4 به دست می‌آیند:

$$r_3 = \begin{Bmatrix} -\rho[V_c - \lambda_3] \\ n_x \\ n_y \\ -\frac{\gamma - 1}{a^2} T[V_c - \lambda_3] \end{Bmatrix}, r_4 = \begin{Bmatrix} -\rho[V_c - \lambda_4] \\ n_x \\ n_y \\ -\frac{\gamma - 1}{a^2} T[V_c - \lambda_4] \end{Bmatrix} \quad (36)$$

روابط (35) و (36) ماتریس بردارهای ویژه را تشکیل می‌دهند:

$$M = \begin{Bmatrix} 0 & 0 & -\rho[V_c - \lambda_3] & -\rho[V_c - \lambda_4] \\ n_y & n_y & n_x & n_x \\ -n_x & -n_x & n_y & n_y \\ 0 & 1 & -\frac{\gamma - 1}{a^2} T[V_c - \lambda_3] & -\frac{\gamma - 1}{a^2} T[V_c - \lambda_4] \end{Bmatrix} \quad (37)$$

با معکوس کردن ماتریس بالا، M^{-1} به دست می‌آید:

$$M^{-1} = \begin{Bmatrix} \frac{(\gamma - 1)T}{\gamma p} & n_y & -n_x & -1 \\ \frac{-(\gamma - 1)T}{\gamma p} & 0 & 0 & 1 \\ \frac{1}{2\rho a'} & \frac{n_x(V_c - \lambda_4)}{2a'} & \frac{n_y(V_c - \lambda_4)}{2a'} & 0 \\ \frac{-1}{2\rho a'} & \frac{-n_x(V_c - \lambda_3)}{2a'} & \frac{-n_y(V_c - \lambda_3)}{2a'} & 0 \end{Bmatrix} \quad (38)$$

با جایگزینی معادلات (26)، (33)، (37) و (38) در عبارت لزجت

مصنوعی $\Gamma |A_\Gamma| \Delta w_p$ می‌توان نوشت:

$$\Gamma |A_\Gamma| \Delta w_p = \Gamma M_\Gamma |A_\Gamma| M_\Gamma^{-1} \Delta w_p = |\Delta F_{1,2}| + |\Delta F_3| + |\Delta F_4| \quad (39)$$

که در این رابطه $|\Delta F_i|$ شارهای مرتبه با هر مقدار ویژه هستند:

$$|\Delta F_{1,2}| = |\lambda_1| \left\{ \left(\frac{\gamma - 1}{a^2} \Delta p - \frac{\rho}{T} \Delta T \right) \begin{Bmatrix} u \\ v \\ q^2 \\ 2 \end{Bmatrix} + \rho \begin{Bmatrix} 0 \\ \Delta u - \Delta V_c n_x \\ \Delta v - \Delta V_c n_y \\ u \Delta u + v \Delta v - V_c \Delta V_c \end{Bmatrix} \right\} \quad (40)$$

$$|\Delta F_3| = |\lambda_3| \left\{ \left(\frac{\Delta p + \rho(V_c - \lambda_4) \Delta V_c}{2a' a} \right) \begin{Bmatrix} 0 \\ a n_x \\ a n_y \\ a V_c \end{Bmatrix} + \left(\frac{\Delta p (\lambda_3 - V_c) / a \rho + \rho a \Delta V_c}{2a' a} \right) \begin{Bmatrix} 1 \\ u \\ v \\ H \end{Bmatrix} \right\} \quad (41)$$

$$|\Delta F_4| = |\lambda_4| \left\{ \left(\frac{\Delta p - \rho(\lambda_3 - V_c) \Delta V_c}{2a' a} \right) \begin{Bmatrix} 0 \\ -a n_x \\ -a n_y \\ -a V_c \end{Bmatrix} + \right\}$$

$$\varphi = \frac{1}{\varphi_1 a^2 - (\gamma - 1)} = V_c' \pm a' \quad (32)$$

بنابراین:

$$\Lambda_\Gamma = \begin{Bmatrix} V_c & 0 & 0 & 0 \\ 0 & V_c & 0 & 0 \\ 0 & 0 & V_c' + a' & 0 \\ 0 & 0 & 0 & V_c' - a' \end{Bmatrix} \quad (33)$$

اگر در روابط (28) تا (32) $\varphi_1 = \gamma/a^2$ قرار داده شود (حالت بدون پیش‌شرط)، به مقادیر $V_c' = V_c$ و $a' = a, \varphi = 1$ منجر می‌شود و بنابراین $\lambda_{3,4} = V_c \pm a$ و $\lambda_{1,2} = V_c$ به باد "رو" می‌باشد.ماتریس بردارهای ویژه از رابطه $(A_\Gamma - \lambda_i I) r_i = 0$ حاصل می‌شود. یا: $(A_p - \lambda_i \Gamma) r_i = 0$

در شکل ماتریسی:

$$\begin{Bmatrix} \frac{\gamma}{a^2} V_c - \lambda_i \varphi_1 & \rho n_x & \rho n_y \\ \frac{\gamma}{a^2} V_c u + n_x - \lambda_i u \varphi_1 & \rho(u n_x + V_c) - \lambda_i \rho & \rho u n_y \\ \frac{\gamma}{a^2} V_c v + n_y - \lambda_i v \varphi_1 & \rho v n_x & \rho(v n_y + V_c) - \lambda_i \rho \\ \frac{\gamma}{a^2} V_c H - \lambda_i H \varphi_1 + \lambda_i & \rho(H n_x + u V_c) - \lambda_i \rho u & \rho(H n_y + v V_c) - \lambda_i \rho v \\ \frac{\rho}{T} (\lambda_i - V_c) & \frac{\rho}{T} u (\lambda_i - V_c) & \frac{\rho}{T} v (\lambda_i - V_c) \\ \frac{\rho}{T} q^2 (\lambda_i - V_c) & \frac{\rho}{T} 2 (\lambda_i - V_c) & \frac{\rho}{T} 2 (\lambda_i - V_c) \end{Bmatrix} \begin{Bmatrix} r_1 \\ r_2 \\ r_3 \\ r_4 \end{Bmatrix}_i = 0$$

با کسر سطرهای ۲ و ۴ از سطر اول که در مقادیر u و v به ترتیب ضرب شده است:

$$\begin{Bmatrix} \frac{\gamma}{a^2} V_c - \lambda_i \varphi_1 & \rho n_x & \rho n_y \\ n_x & \rho(V_c - \lambda_i) & 0 \\ n_y & 0 & \rho(V_c - \lambda_i) \\ \lambda_i & \rho u(V_c - \lambda_i) & \rho v(V_c - \lambda_i) \\ \frac{\rho}{T} (\lambda_i - V_c) & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ -\frac{\rho}{T} \frac{a^2}{\gamma - 1} (\lambda_i - V_c) & \frac{\rho}{T} \frac{a^2}{\gamma - 1} (\lambda_i - V_c) & \frac{\rho}{T} \frac{a^2}{\gamma - 1} (\lambda_i - V_c) \end{Bmatrix} \begin{Bmatrix} r_1 \\ r_2 \\ r_3 \\ r_4 \end{Bmatrix}_i = 0$$

با جایگزینی $\lambda_{1,2} = V_c$

$$\begin{Bmatrix} \left(\frac{\gamma}{a^2} - \varphi_1 \right) V_c & \rho n_x & \rho n_y & 0 \\ n_x & 0 & 0 & 0 \\ n_y & 0 & 0 & 0 \\ V_c & 0 & 0 & 0 \end{Bmatrix} \begin{Bmatrix} r_1 \\ r_2 \\ r_3 \\ r_4 \end{Bmatrix}_1 = 0$$

از سطر ۲ یا ۳ یا ۴ می‌توان نتیجه گرفت که $r_1 = 0$ و از سطر ۱:

$$n_x r_2 + n_y r_3 = 0$$

بردار را به این صورت انتخاب می‌کنیم که $r_3 = -n_x$ و $r_2 = n_y$.برای r_4 یک انتخاب مستقل خطی صفر و یک به ترتیب برای λ_1 و λ_2 است.بنابراین بردارهای r_1 و r_2 به صورت زیر به دست می‌آیند:

$$r_1 = \begin{Bmatrix} 0 \\ n_y \\ -n_x \\ 0 \end{Bmatrix}, r_2 = \begin{Bmatrix} 0 \\ n_y \\ -n_x \\ 1 \end{Bmatrix} \quad (35)$$

همچنین با جایگزینی $\lambda_{3,4} = V_c' \pm a'$ در معادله (34)، با حذف r_1 در

سرعت‌های کم ارایه می‌گردد.

5-1- سرعت‌های بالا

در محک اول جریان بر روی ایرفویل RAE2822 در عدد ماخ 0.729، زاویه حمله 2.8 درجه و عدد رینولدز 6.5×10^6 بر هر دو حالت با پیش‌شرط و بدون آن با نتایج تجربی مقایسه می‌شود [10]. "شکل 3" مقایسه توزیع فشار را در این نتایج را نشان می‌دهد. نتایج در دو حالت با پیش‌شرط و بدون آن تقریباً یکسان بوده و تطابق خوبی با نتایج تجربی دارد. در "شکل 4" نمودار باقیمانده و در "شکل 5" نمودار همگرایی ضریب برآ و پسا برای هر دو باقیمانده و در "شکل 5" نمودار همگرایی ضریب برآ و پسا برای هر دو حالت با پیش‌شرط و بدون آن مقایسه شده‌اند. اگرچه به لحاظ باقیمانده نتایج در حالت بدون پیش‌شرط همگرایی کمی بهتر است ولی تفاوتی در همگرایی ضرایب آبروودینامیکی دیده نمی‌شود. بنابراین عملکرد هر دو روش در سرعت های بالا تقریباً همسان است.

5-2- سرعت‌های کم

5-2-1- ایرفویل تک المانی

در محک دوم جریان بر روی ایرفویل NACA0012 در عدد ماخ 0.15، زاویه

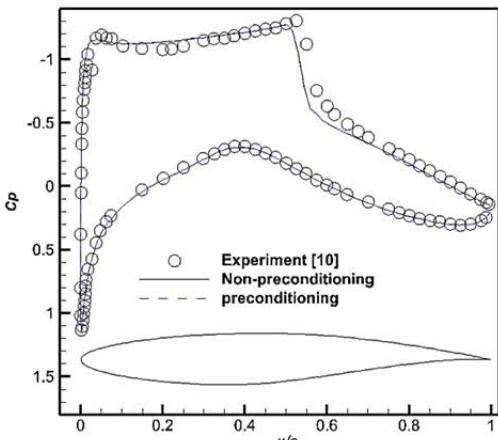

Fig. 3 Pressure coefficients comparison on RAE2822 in $M = 0.729, \alpha = 2.8$ and $Re = 6.5 \times 10^6$

شکل 3 مقایسه ضریب توزیع فشار بر روی ایرفویل RAE2822 در عدد ماخ 0.729، زاویه حمله 2.8 درجه و عدد رینولدز 6.5×10^6

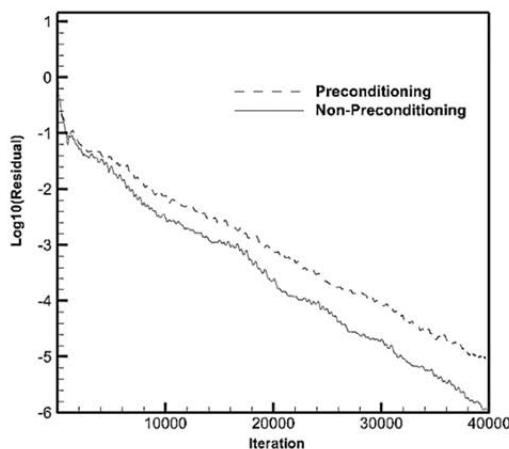

Fig. 4 Residuals comparison on RAE2822 in $M = 0.729, \alpha = 2.8$ and $Re = 6.5 \times 10^6$

شکل 4 مقایسه باقیمانده بر حسب تکرار بر روی ایرفویل RAE2822 در عدد ماخ 0.729، زاویه حمله 2.8 درجه و عدد رینولدز 6.5×10^6

$$\left(\frac{\Delta p(V_c - \lambda_4)/a\phi - \rho a \Delta V_c}{2a' a} \right) \begin{Bmatrix} 1 \\ u \\ v \\ H \end{Bmatrix} \quad (42)$$

در شکل بدون پیش‌شرط، $a, a' = a, \phi = 1, \lambda_{3,4} = V_c \pm a$ ، با قرار دادن $\Delta T = T(\Delta p/p - \Delta \rho/\rho)$ در معادلات (40) تا (42) به روابط مشهور فرینک می‌رسیم [4]:

$$|\Delta F_{1,2}| = |V_c| \left\{ (\Delta \rho - \Delta p/a^2) \begin{Bmatrix} 1 \\ u \\ v \\ \frac{q^2}{2} \end{Bmatrix} + \rho \begin{Bmatrix} 0 \\ \Delta u - \Delta V_c n_x \\ \Delta v - \Delta V_c n_y \\ u \Delta u + v \Delta v - V_c \Delta V_c \end{Bmatrix} \right\}$$

$$|\Delta F_3| = |V_c + a| \left\{ \left(\frac{\Delta p + \rho a \Delta V_c}{2a^2} \right) \begin{Bmatrix} 1 \\ u + a n_x \\ v + a n_y \\ H + a V_c \end{Bmatrix} \right\}$$

$$|\Delta F_4| = |V_c - a| \left\{ \left(\frac{\Delta p - \rho a \Delta V_c}{2a^2} \right) \begin{Bmatrix} 1 \\ u - a n_x \\ v - a n_y \\ H - a V_c \end{Bmatrix} \right\}$$

معادلات (39) تا (42) را می‌توان به شکل فشرده‌تری نیز بیان کرد که باز

هم حجم محاسبات را کاهش می‌دهد:

$$\Gamma |A_\Gamma| \Delta w_p = \Gamma M_\Gamma |A_\Gamma| M_\Gamma^{-1} \Delta w_p = |\Delta F_{1,2}| + |\Delta F_{3,4}| \quad (43)$$

$$|\Delta F_{1,2}| = |\lambda_1| \left\{ \left(\frac{\gamma-1}{a^2} \Delta p - \frac{\rho}{T} \Delta T \right) \begin{Bmatrix} 1 \\ u \\ v \\ \frac{q^2}{2} \end{Bmatrix} + \rho \begin{Bmatrix} 0 \\ n_y \Delta V_n \\ -n_x \Delta V_n \\ V_n \Delta V_n \end{Bmatrix} \right\} \quad (44)$$

$$|\Delta F_{3,4}| = \left\{ \frac{\Delta p}{a^2 \phi} [d_1(V'_c - V_c) + d_2] + d_1 \rho \Delta V_c \right\} \begin{Bmatrix} 1 \\ u \\ v \\ H \end{Bmatrix} + \{ \Delta p d_1 + \rho \Delta V_c [d_1(V_c - V'_c) + d_2] \} \begin{Bmatrix} 0 \\ n_x \\ n_y \\ V_c \end{Bmatrix} \quad (45)$$

که در این روابط:

$$d_1 = \frac{|\lambda_3| - |\lambda_4|}{2a'}, d_2 = \frac{|\lambda_3| + |\lambda_4|}{2}, V_n = u n_y + v n_x \quad (46)$$

همان‌گونه که مشهود است روابط (44) و (45) حجم محاسبات عملیاتی ماتریسی $\Gamma |A_\Gamma| M_\Gamma^{-1} \Delta w_p$ را که در هر لبه سلول شبکه باستی انجام شود، بهشدت کاهش می‌دهد. در ضمن این روابط با استفاده از رابطه (27)، در هر دو شکل با پیش‌شرط و بدون آن قابل استفاده هستند.

4- شرایط مرزی

شرط‌مرزی دیواره در هر دو حالت با پیش‌شرط و بدون آن در حالت لزج همان شرط بدون لغزش است اما شرط‌مرزی دوردست¹ در حالت با پیش‌شرط متفاوت از حالت بدون پیش‌شرط است که بر پایه روش مشخصه‌های است. در حالت با پیش‌شرط، در زمانی که جریان ورودی است، سرعت و دما متساوی مقادیر بین‌نهایت بوده و فشار از سلول‌های داخلی برونویابی می‌شود. در زمانی که جریان خروجی است، سرعت و دما از سلول‌های داخلی برونویابی شده و فشار متساوی مقدار بین‌نهایت است.

5- نتایج عددی

در این بخش نتایج عددی بر روی چند محک هم در سرعت‌های بالا و هم در

¹ Farfield boundary condition

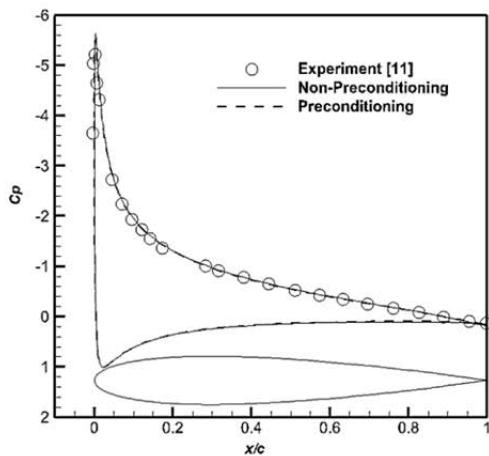

Fig. 7 Pressure coefficients comparison on NACA0012 in $M = 0.15, \alpha = 10$ and $Re = 3 \times 10^6$
شکل 7 مقایسه ضریب توزیع فشار بر روی ایرفویل NACA0012 در عدد ماخ 0.15 زاویه حمله 10 درجه و عدد رینولدز 3×10^6

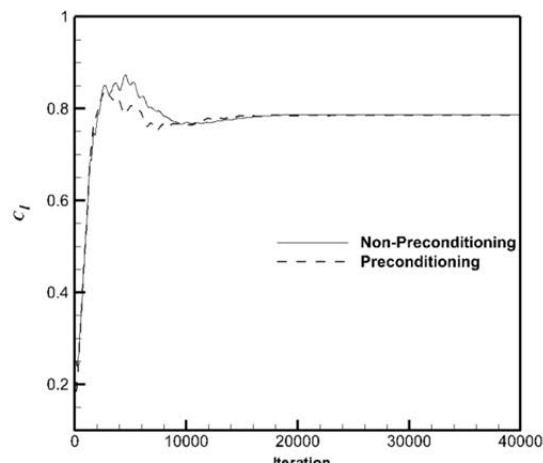

Fig. 5 C_l comparison on RAE2822 in $M = 0.729, \alpha = 2.8$ and $Re = 6.5 \times 10^6$
شکل 5 مقایسه ضریب برآ بر حسب تکرار بر روی ایرفویل RAE2822 در عدد ماخ 0.729 زاویه حمله 2.8 درجه و عدد رینولدز 6.5×10^6

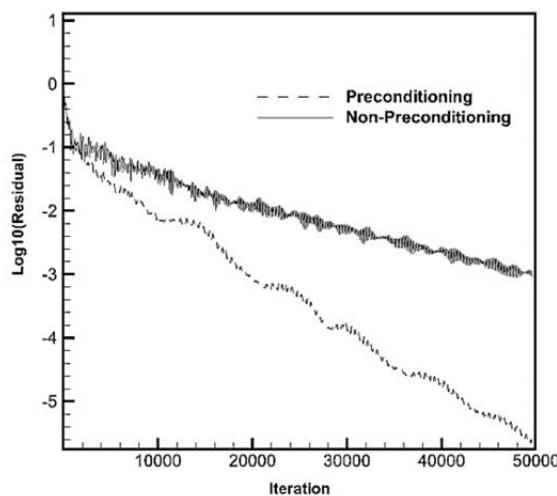

Fig. 8 Residuals comparison on NACA0012 in $M = 0.15, \alpha = 10$ and $Re = 3 \times 10^6$
شکل 8 مقایسه باقیمانده بر حسب تکرار بر روی ایرفویل NACA0012 در عدد ماخ 0.15 زاویه حمله 10 درجه و عدد رینولدز 3×10^6

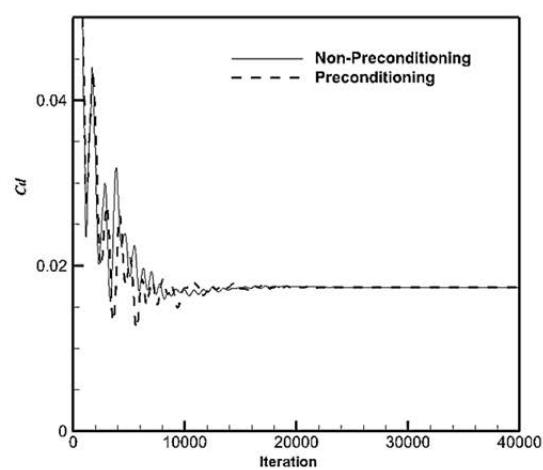

Fig. 6 C_d comparison on RAE2822 in $M = 0.729, \alpha = 2.8$ and $Re = 6.5 \times 10^6$
شکل 6 مقایسه ضریب پسا بر حسب تکرار بر روی ایرفویل RAE2822 عدد ماخ 0.729 زاویه حمله 2.8 درجه و عدد رینولدز 6.5×10^6

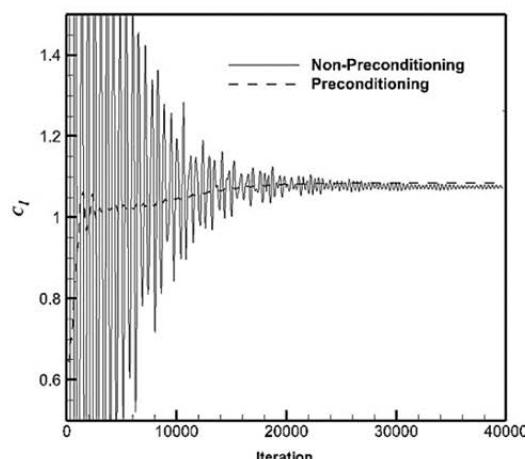

Fig. 9 C_l comparison on NACA0012 in $M = 0.15, \alpha = 10$ and $Re = 3 \times 10^6$
شکل 9 مقایسه ضریب برآ بر حسب تکرار بر روی ایرفویل NACA0012 در عدد ماخ 0.15 زاویه حمله 10 درجه و عدد رینولدز 3×10^6

حمله 10 درجه و عدد رینولدز 3×10^6 برای هر دو حالت با پیششرط و بدون آن با نتایج تجربی مقایسه می‌شود [11]. "شکل 7" مقایسه توزیع فشار را در این نتایج را نشان می‌دهد. نتایج در دو حالت با پیششرط و بدون آن تقریباً یکسان بوده و تطابق خوبی با نتایج تجربی دارد. در "شکل 8" نمودار باقیمانده و در "اشکال 9 و 10"، نمودار همگرایی ضریب برآ و پسا برای هر دو حالت با پیششرط و بدون آن مقایسه شده‌اند. همان‌گونه که مشاهده می‌شود کاهش باقیمانده و همگرایی ضرایب در حالت بدون پیششرط سخت‌تر از حالت با پیششرط حاصل شده است.

5-2-2- ایرفویل دو المانی

در محک سوم جریان بر روی ایرفویل دو المانی NLR7301 در عدد ماخ 0.185، زاویه حمله 6 درجه و عدد رینولدز 2.51×10^6 بر هر دو حالت با پیششرط و بدون آن با نتایج تجربی مقایسه می‌شود [12]. "شکل 11" مقایسه توزیع فشار را در این نتایج را نشان می‌دهد. نتایج در دو حالت با پیششرط و بدون آن تقریباً یکسان بوده و تطابق خوبی با نتایج تجربی دارد.

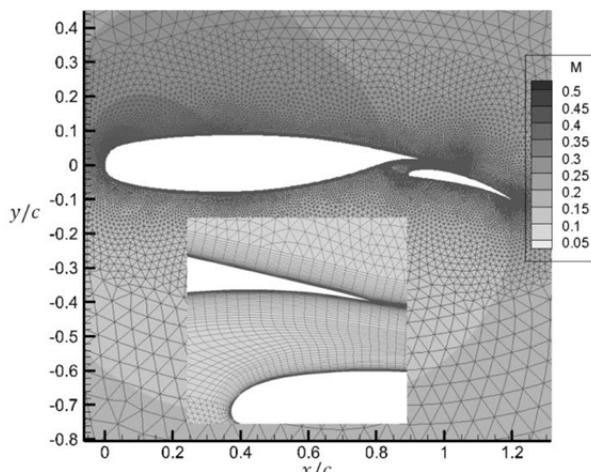

Fig. 12 Mach number contour on two- element NLR7301 in $M = 0.185, \alpha = 6$ and $Re = 2.51 \times 10^6$ including mesh generation on it

شکل 12 شبکه و کانتور عدد ماخ حول ایرفویل دو المانی NLR7301 در عدد ماخ 0.185، زاویه حمله 6 درجه و عدد رینولدز 2.51×10^6

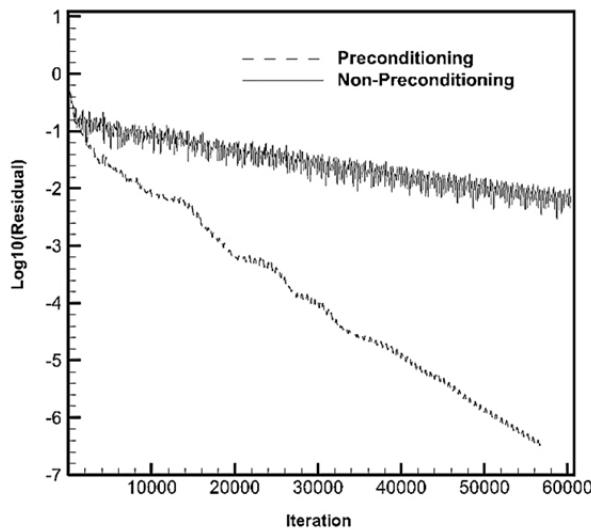

Fig. 13 Residuals comparison on NACA0012 in $M = 0.05, \alpha = 10$ and $Re = 3 \times 10^6$

شکل 13 مقایسه باقیمانده بر حسب تکرار بر روی ایرفویل NACA0012 در عدد ماخ 0.05، زاویه حمله 10 درجه و عدد رینولدز 3×10^6

همان گونه که مشاهده می شود کاهش باقیمانده و همگرایی ضرایب در حالت بدون پیش شرط بسیار سختتر از حالت با پیش شرط شده است. بنابراین هر چه به سمت سرعت های نزدیک به صفر حرکت کنیم، استفاده از روش های با پیش شرط الزام آورتر است.

6- بحث و نتیجه گیری

از نتایج ارایه شده در بخش قبلی می توان به جمع بندی زیر رسید:

- 1 هم در سرعت های بالا و هم در سرعت های کم، روش پیش شرط تطابق خوبی با نتایج تجربی دارد که نشان می دهد تقلیل معادلات از حالت ضرب ماتریسی به معادلات غیر ماتریسی جدید که در این تحقیق ارایه شده، به درستی انجام شده و همچنین ارایه معادلات در فرم عمومی با پیش شرط و بدون پیش شرط با مزیت های آن که در مقدمه مقاله تشریح شد، تایید می شود.

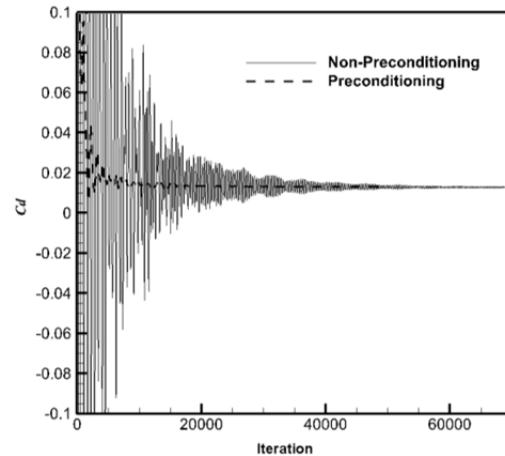

Fig. 10 C_d comparison on NACA0012 in $M = 0.15, \alpha = 10$ and $Re = 3 \times 10^6$

شکل 10 مقایسه ضریب پسا بر حسب تکرار بر روی ایرفویل NACA0012 در عدد ماخ 0.15، زاویه حمله 10 درجه و عدد رینولدز 3×10^6

شبکه به کار رفته و کانتور عدد ماخ حول این ایرفویل در "شکل 12" نشان داده شده است. همان گونه که مشاهده می شود اگرچه بیشتر میدان جریان در ماخ زیر 0.2 قرار دارد اما نواحی با گرادیان فشاری بالا عدد ماخ تا مقدار 0.5 افزایش یافته است که کاملاً تراکم پذیر است و استفاده از حلگرهای صرفأً تراکم ناپذیر (صرفأً بر پایه فشار) منطقی نیست. در مورد نمودار باقیمانده و نمودار همگرایی ضریب برآ و پسا همانند محک قبلي، کاهش باقیمانده و همگرایی ضرایب در حالت بدون پیش شرط سختتر از حالت با پیش شرط حاصل شده است که در اینجا لازم به ارایه مجدد نیست.

5-3- سرعت های خیلی کم

در این بخش مقایسه نتایج حالت با پیش شرط و بدون آن بر روی ایرفویل NACA0012 مجددأً انجام می گیرد. مشابه محک دوم زاویه حمله 10 درجه و عدد رینولدز 3×10^6 انتخاب می شود ولی عدد ماخ 0.05 منظور می شود. در "شکل 13" نمودار باقیمانده و در "اشکال 14 و 15"، نمودار همگرایی ضریب برآ و پسا برای هر دو حالت با پیش شرط و بدون آن مقایسه شده اند.

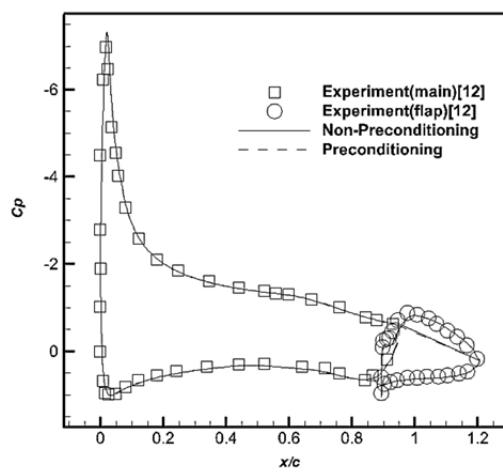

Fig. 11 Pressure coefficients comparison on two-element NLR7301 in $M = 0.185, \alpha = 6$ and $Re = 2.51 \times 10^6$

شکل 11 مقایسه ضریب توزیع فشار بر روی ایرفویل دو المانی NLR7301 در عدد ماخ 0.1850، زاویه حمله 6 درجه و عدد رینولدز 2.51×10^6

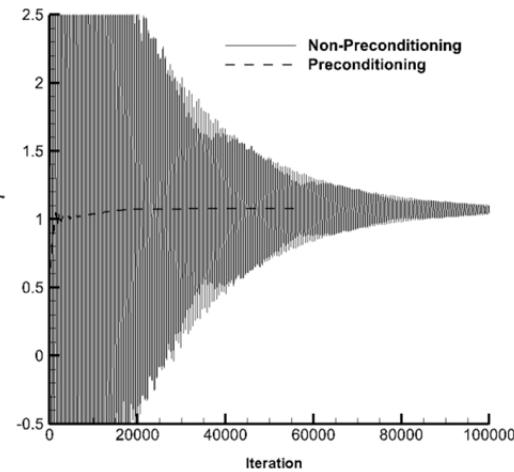
قبل و همراه با نوسانات خیلی زیادی است در حالی که در حالت با پیش شرط این همگرایی هم در باقیماندها و هم در ضرایب آبرودینامیکی روالی منطقی دارد.

7- فهرست عالیم

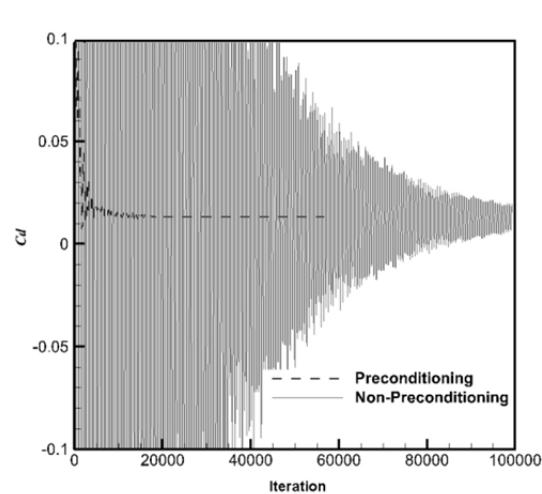
سرعت صوت ($m s^{-1}$)	a
ماتریس ژاکوبیان شار	A
عبارت لزجت مصنوعی	D
انرژی کل ($m^2 s^{-2}$)	E
آنالپی کل ($m^2 s^{-2}$)	H
ماتریس بردارهای ویژه	M
بردار یکه عمود بر سطح	n
فشار ($kg m^{-1} s^{-2}$)	p
عدد پرانتل	Pr
بردار ویژه	r
مؤلفه اسکالر بردار ویژه	r
عدد رینولدز	Re
طول لبه حجم محدود	S
ورتیسیته	\mathbb{S}
(K) دما	T
سرعت در جهت x ($m s^{-1}$)	u
سرعت در جهت y ($m s^{-1}$)	v
متغیر افقی	w
عالیم یونانی	
مقدار ویژه	λ
ماتریس مقدار ویژه	Λ
لزجت دینامیکی ($kg m^{-1} s^{-1}$)	μ
لزجت سینماتیکی ($m^2 s^{-1}$)	ν
چگالی ($kg m^{-3}$)	ρ
تشش برشی	τ
ماتریس پیش شرط	Γ
مساحت حجم محدود	Ω
بالاترینها	
جریان غیرلزج	inv
جریان لزج	vis
زیرنویسها	
عبارت چپ لبه سلول	L
وابسته به متغیرهای اصلی	P
عبارت راست لبه سلول	R
شرط بینهایت	∞

8- مراجع

- [1] A. J. Chorin, A numerical method for solving incompressible viscous flow problems. *Journal of Computational Physics*, Vol. 135, No. 2, pp. 12-26, 1967.
- [2] Y. H. Choi, C. L. Merkle, Time-derivative preconditioning for viscous flows, *AIAA Paper 91-1652*, pp. 1-12, 1991.
- [3] E. Turkel, R. Radespiel, N. Kroll, Assessment of preconditioning methods for multidimensional aerodynamics, *Computers & Fluids*, Vol. 26, No. 6, pp. 613-634, 1997.

شکل 14 مقایسه ضریب برآ بر حسب تکرار بر روی ایرفویل NACA0012 در عدد ماخ 0.05، زاویه حمله 10 درجه و عدد رینولدز 3×10^6

شکل 15 مقایسه ضریب پسا بر حسب تکرار بر روی ایرفویل NACA0012 در عدد ماخ 0.05، زاویه حمله 10 درجه و عدد رینولدز 3×10^6

2- همگرایی باقیماندها و ضرایب آبرودینامیکی روش پیش شرط در سرعت های بالا باحالت بدون پیش شرط تطبیق دارد و نشان می دهد که عملکرد دو روش در سرعت های بالا تقریباً یکسان است. این همان موضوعی است که در معادله (17) و (18) پیش بینی شد به طوری که چنانچه $1 \rightarrow M, \theta, \gamma/a^2$ مساوی شود و ماتریس پیش شرط Γ مساوی ماتریس P می شود.

3- در سرعت های کم (جریان تراکم ناپذیر) در حالت بدون پیش شرط همگرایی باقیماندها طولانی و با نوسانات زیاد همراه است در حالی که در حالت با پیش شرط این همگرایی روالی منطقی داشته و بدون نوسانات زیاد است. همین موضوع در همگرایی ضرایب آبرودینامیکی هم مشاهده می شود. تفاوتی از این لحاظ بین ایرفویل های تک المانی و دو المانی مشاهده نمی شود.

4- در سرعت های خیلی کم (در اینجا $M = 0.05$) در حالت بدون پیش شرط همگرایی باقیماندها و ضرایب آبرودینامیکی طولانی تر از

- [8] S. R. Allmaras, F. T Johnson, P. R Spalart, Modifications and clarifications for the implementation of the Spalart-Allmaras turbulence model. ICCFD7-1902, *7th International Conference on Computational Fluid Dynamics*, Big Island, Hawaii, pp. 9-13, 2012.
- [9] J. Weiss, W. A. Smith, Preconditioning applied to variable and constant density flows, *AIAA Journal*. Vol. 33, No. 11, pp. 2050–2057, 1995.
- [10] P. H. Cook, M. A. McDonald, M. C. P. Firmin, Aerofoil RAE 2822-pressure distributions and boundary layer and wake measurements, *AGARD AR 138*, pp. 7–20, 1979.
- [11] N. Gregory, C. L. O'Reilly, Low speed aerodynamic characteristics of NACA0012 airfoil section, including the effects of upper surface roughness simulation hoarfros, *National Physical Laboratory, NPL Aero Report 1308*, pp. 21–22, 1970.
- [12] B. Van der Berg, Boundary layer measurements on a two-dimensional wing with flap, *NLR TR 79009 U*, pp.10-13, 1979.
- [4] N. T. FRINK, Upwind scheme for solving the Euler equations on unstructured tetrahedral meshes, *AIAA Journal*, Vol. 30, No. 1, pp. 70-77, 1992.
- [5] K. Volkov, A.G. Karpenko, Preconditioning of gas dynamics equations in compressible gas flow computations at low mach numbers, *Computational Mathematics and Mathematical Physics*, Vol. 55, No. 6, pp. 1051-1067, 2015.
- [6] V. G. Asouti, A. S. Zymaris, D. I. Papadimitriou, K. C. Giannakoglou, Continuous and discrete adjoint approaches for aerodynamic shape optimization with low Mach number preconditioning, *International Journal for Numerical Methods in Fluids*, Vol. 57, No. 10, pp. 1485–1504, 2008.
- [7] P. L. Roe, Approximate Riemann solvers, parameter vectors, and difference schemes, *Journal of Computational Physics*, Vol. 135, No. 2, pp. 250–258, 1981.